

УДК 543.544, 517.958, 681.586

ЕЛЕКТРОХЕМІЛЮМІНЕСЦЕНТНА СЕНСОРИКА ЖОВЧНИХ ПІГМЕНТІВ

K. M. Музика

Харківський національний університет радіоелектроніки,
лаб. Аналітичної оптохемотроніки,
61166, Україна, м. Харків, пр. Леніна, 14
E-mail: mkm@kture.kharkov.ua, rzh@kture.kharkov.ua

ЕЛЕКТРОХЕМІЛЮМІНЕСЦЕНТНА СЕНСОРИКА ЖОВЧНИХ ПІГМЕНТІВ

K. M. Музика

Анотація. У роботі вперше продемонстровано можливість використання електрохемілюмінесцентного (ЕХЛ) методу детектування в сенсориці жовчного пігменту білірубіну у водному розчині. Показаний спіреагентний характер участі білірубіна у гомогенних ЕХЛ-реакціях з електрогенерованими іон-радикалами трисбіпіридила рутенію ($\{\text{Ru}(\text{bpy})_3\}^{+3}$). Досліджено електрохімічну поведінку та режими електрохімічного збудження ЕХЛ тестових розчинів з білірубіном з використанням скловуглецевого електрода з алмазоподібним покриттям, вплив на аналітичний сигнал величини pH та концентрації пігменту.

Ключові слова: білірубін, жовчний пігмент, гіпербілірубінемія, електрохемілюмінесценція, буферний розчин, трисбіпіридил рутенію, спіреагент, алмазоподібне покриття

ELECTROCHEMILUMINESCENT SENSORICS OF BILE PIGMENTS

K. M. Muzyka

Abstract. For the first time the possibility of electrochemiluminescent (ECL) method using for the bile pigment, namely bilirubin, detection in aqueous solution was demonstrated. The coreactant nature of the involvement of bilirubin in the homogeneous ECL reactions with electrogenerated ion radicals trisbipyridine ruthenium ($\{\text{Ru}(\text{bpy})_3\}^{+3}$) was shown. Electrochemical behavior and modes of electrochemical excitation of ECL in model solutions with bilirubin using glassy carbon electrode with a diamond-like coating and influence of pH and concentration of pigment on the analytical signal were investigated.

Keywords: bilirubin, bile pigment, hyperbilirubinemia, electrogenerated chemiluminescence, buffer solution, trisbipyridil ruthenium, coreactant, diamond-like carbon coating

ЭЛЕКТРОХЕМИЛЮМИНЕСЦЕНТНАЯ СЕНСОРИКА ЖЕЛЧНЫХ ПИГМЕНТОВ

E. H. Музика

Аннотация. В работе впервые продемонстрирована возможность использования электрохемилюминесцентного (ЭХЛ) метода детектирования в сенсорике желчного пигмента билирубина в водном растворе. Показан сореагентный характер участия билирубина в гомогенных ЭХЛ-реакциях с электрогенерированными ион-радикалами трисбипиридила рутения ($\{\text{Ru}(\text{bpy})_3\}^{+3}$). Исследованы электрохимическое поведение и режимы электрохимического возбуждения ЭХЛ тестовых растворов с билирубином с использованием стеклоуглеродного

электрода с алмазоподобным покрытием, влияние на аналитический сигнал величины pH и концентрации пигmenta.

Ключевые слова: билирубин, желчный пигмент, гипербилирубинемия, электрохемилюминесценция, буферный раствор, трибипиридилил рутения, сореагент, алмазоподобное покрытие

Вступ

Проблема гіпербілірубінемії немовлят, не зважаючи на тривалий період вивчення цього захворювання, зберігає свою актуальність і гостроту. Вільний незв'язаний білірубін (біля 20 мг/дл) є нейротоксичним, що проявляється, зокрема, смертоносною ядерною жовтянкою, яка супроводжується подальшим мозковим ущербом у новонароджених [1]. Істотну роль у забезпеченні успішного лікування гіпербілірубінемії немовлят відіграє своєчасна постановка діагнозу. Однак слід зазначити, що існуючі методи визначення білірубіну мають недостатню межу виявлення (більш ніж 20 мкмоль/л). Це не дає можливості детектування діагностично значущої кількості жовчних пігментів у дуже малому об'ємі (для запобігання утворення гематом) зразка, що береться на аналіз, а, отже, відслідковувати патологію на ранніх стадіях і проводити її моніторинг. Тому очевидна необхідність контролю рівня жовчних пігментів, зокрема, білірубіну у немовлят і розробки надійного та ефективного метода їх визначення у лімітованій кількості зразка, що береться на аналіз.

Найчастіше детектування білірубіну проводиться прямими спектроскопічним чи калориметричним методами [2, 3], а також із застосуванням методів попереднього розділення [4, 5]. Визначення загального білірубіну прямим фотометричним методом надзвичайно просте, зручне, не вимагає венепункції (досліджується капілярна кров), може повторюватися неодноразово протягом доби. Недоліком методу є неможливість розпізнавати фракції білірубіна, менша точність при вираженому гемолізі.

Найбільш точним методом визначення концентрації білірубіну є біохімічний. Однак його недоліком є необхідність забору венозної крові для дослідження.

Варто прагнути до того, щоб для визначення білірубіна, як і для інших методів дослідження, використовувалися мікрометоди. Цього можна

досягнути вибором високочутливих методів детектування.

До одного з найчутливіших методів аналізу належить електрохемілюмінесцентний (ЕХЛ) метод, тому *метою* даної роботи є дослідження можливості використання явища ЕХЛ у сенсорній жовчному пігменту білірубіну.

Матеріали і методи

Для експериментального визначення білірубіну у роботі досліджувався розроблений спільно з Національним науковим центром «Харківський фізико-технічний інститут», Інститут фізики твердого тіла, матеріалознавства та технологій НАН України сенсорний елемент з алмазоподібним покриттям (АПП) на скловуглецевому електроді.

В якості органічного електрохемілюмінофору використовувався трибіпіридильний комплекс рутенію ($\text{Ru}(\text{bpy})_3^{+2}$) (Sigma-Aldrich) і білірубін (Fluka).

Дослідження білірубіну здійснювалось електрохімічним і ЕХЛ-методом, враховуючи їх спорідненість. Циклічна вольтамперометрія (ЦВАМ) проводилась у модельному розчині (0.1M LiClO_4 , $2.7 \times 10^{-5}\text{M}$ трис(2,2'-біпіриди) рутенію (ІІІ) в фосфатному буфері (pH8,5)) в діапазоні потенціалів 0 – 0,55 В (відн. електрода з Ag/AgCl) за різних концентрацій білірубіну з використанням комплекса для електрохімічних та ЕХЛ-досліджень ЕЛАН-2м.

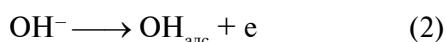
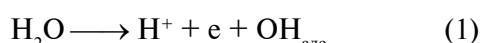
Характер впливу pH

Проблема визначення білірубіну у водних розчинах також додатково обтяжується його низькою розчинністю та хімічною нестійкістю, пов'язаною з досить швидким окисленням та активними фотохімічними процесами. В роботі [6] розчинність білірубіну вивчалась у водному буфері Бріттона-Робінсона за різних значень pH (6÷8,5) без дії світла за постійних значень іонної сили і температури (37°C). Було виявлено, що логарифм розчинності змінював-

ся лінійно з pH (нахил кривої становив 1,72). Так, за pH=7,5 розчинність становила 10нМ, а за pH=8,5 — близько 900 нМ.

Електрохімічне дослідження білірубіну

Використання електрохімічних методів для визначення жовчних пігментів супроводжується певними труднощами, пов’язаними з відсутністю електрохімічної активностю білірубіну у водних розчинах на традиційних електродних матеріалах. З помітною швидкістю окислення білірубіну відбувається тільки на електродах каталізаторах з металів платинової групи. Останні мають велику здатність до хемосорбції, що призводить до деструкції адсорбованих молекул, наприклад дегідруванням, тобто розривом зв’язків С—Н. Хемосорбція супроводжується розривом хімічних зв’язків всередині органічної молекули, і, як наслідок, сприяє утворенню нових зв’язків із поверхнею платинового електрода і полегшує окислення (гідроксилювання) органічної молекули. Останнє часто відбувається за участю адсорбованих радикалів OH_{адс}, що утворюються на поверхні електрода в результаті протікання електрохімічного процесу розряду молекул води чи іонів OH⁻, тобто:

Білірубін щільно хемосорбується на поверхні платинового електрода, тому швидкість електроокислення білірубіну є функцією не об’ємної, а поверхневої концентрації хемосорбованих часток, тому за досягнення останньою граничного межового значення швидкість електроокислення є незалежною від об’ємної концентрації.

Зауважимо, що для електрохімічного визначення білірубіну у воді, крім електродів платинової групи застосовують різні види модифікації електродів, непряме електрохімічне окислення та інші допоміжні заходи [7–11].

Дослідження електрохімічних та ЕХЛ-властивостей білірубіну було вирішено почати з диметилформамідних (ДМФА) розчинів, де білірубін краще розчиняється і, головне, демонструє електрохімічну активність. На рис. 1 наведена циклічна вольтамперограма окислення білірубіну. Останній електроокислюється до білівердину, який також окислюється при більш позитивних потенціалах. Модифікація елек-

трова АПП не вносить помітних змін у процес. Процеси окислення білірубіну в ДМФА не супроводжуються емісією ЕХЛ. Підкислювання ДМФА призводить до зменшення розчинності білірубіну та відповідного зменшення піків струмів окислення. Створення лужного середовища в ДМФА суттєво збільшує розчинність білірубіну, але робить його електрохімічно неактивним.

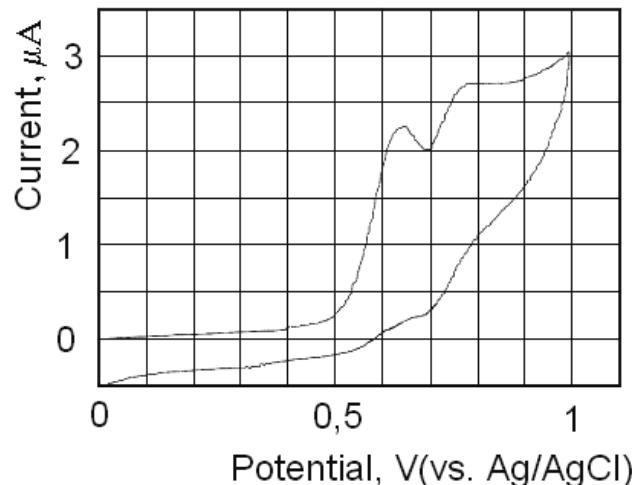

Рис. 1. Циклічна вольтамперограма окислення 0,2 мМ білірубіну в ДМФА на фоні 0,1М NaClO₄ на скловуглецевому електроді (V=100мВ/с)

Додавання води до ДМФА зменшує амплітуду піків струмів, і за перевищення вмісту води в суміші 50 %, білірубін зовсім перестає електрохімічно окислюватись.

Таким чином, проведені дослідження показали, що в водних розчинах у білірубіна повністю відсутня електрохімічна активність як на платиновому і скловуглецевому електродах, так і на модифікованому АПП скловуглецевому електроді.

Електрохемілюмінесценція біпіридильного комплексу рутенію на скловуглецевому електроді з АПП

Перед ЕХЛ-сенсорикою білірубіну було проведено експериментальні дослідження модифікованого АПП скловуглецевого електрода. Унікальні властивості останнього дозволили отримати на ньому (вперше) ЕХЛ класичного рекомбінаційного типу. ЕХЛ з таким механізмом має місце в аprotонних розчинниках і добре досліджена, але дотепер класична рекомбінаційна ЕХЛ не була зафікована у водному розчині без застосування допоміжних заходів,

наприклад, додавання до водного розчинника 20 % ацетонітрила [12], чи використання зустрічноштирьових планарних мікроелектродів зі скловуглецю [13].

Наведені в літературі відомості про досить легке хімічне (гомогенне) окислення білірубіну [10] дали змогу досить вірогідно припустити, що білірубін може хімічно окислюватись електрогенерованими на аноді катіон радикалами органолюмінофорів. Вже менш вірогідним було припущення, що якийсь з продуктів такого хімічного окислення білірубіну буде досить сильним відновлювачем, який в гомогенній реакції з катіон радикалом органолюмінофору призведе до ЕХЛ. Тобто було зроблено припущення, що білірубін буде співреагентом в ЕХЛ-реакціях. Для експериментальної перевірки було використано вже добре досліджений на модифікованому АПП скловуглецевому електроді біпіридильний комплекс рутенію, окислена форма якого має достатньо позитивний потенціал для наступного гомогенного окислення білірубіну.

На рис. 2 наведені циклічна вольтамперограма в анодній ділянці потенціалів та відповідна ЕХЛ модельної аналітичної системи без додавання білірубіну, які були отримані в сенсорному пристрої з модифікованим АПП скловуглецевим електродом.

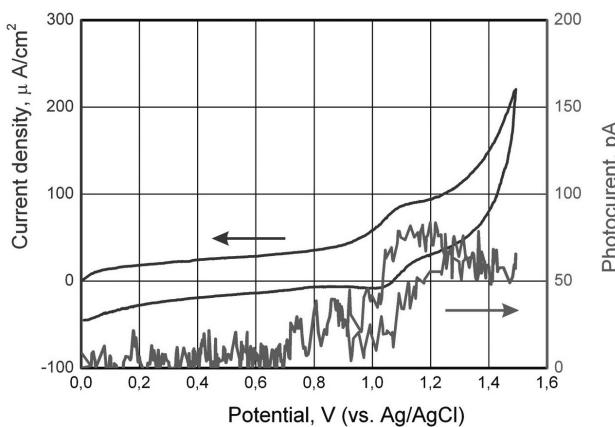

Рис. 2. Циклічна вольтамперограма та відповідна емісія ЕХЛ модельної аналітичної системи без додавання білірубіну ($\text{H}_2\text{O} + 0,1\text{M NaClO}_4 + 40\text{mM Ru(bpy)}_3\text{Cl}_2$); $V=100\text{mV/c}$

Зафіксована фонова ЕХЛ, лише трохи перевищувала рівень шумів фотоструму. Після додавання білірубіну в модельному розчині до концентрації біля 5нМ, ЕХЛ зросла в десять разів (рис.3). Таким чином, наше припущен-

ня про можливість використання білірубіну як співреагенту в ЕХЛ реакціях з електрогенерованими іон-радикалами $\{\text{Ru(bpy)}_3\}^{+3}$ підтвердилося. Додатковим підтвердженням механізму хімічних реакцій $\{\text{Ru(bpy)}_3\}^{+3}$ з білірубіном є близька до екпоненційної кінетика затухання люмінесценції під час зворотного ходу розгортки потенціалу, коли іон-радикали $\{\text{Ru(bpy)}_3\}^{+3}$ не генеруються на електроді (електрохемілюмінесцентний процес виключено).

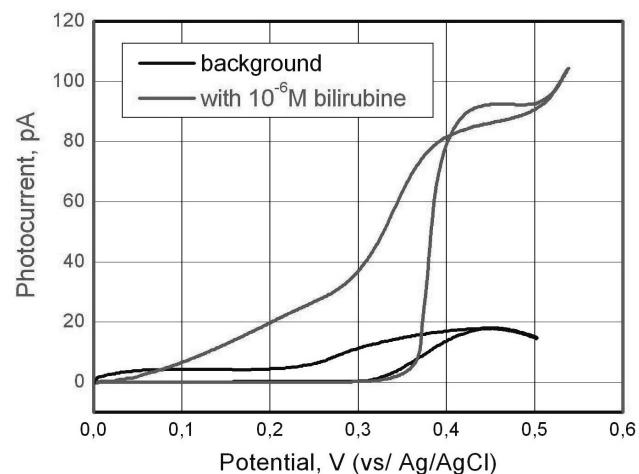

Рис. 3. Циклічна вольтамперограма та відповідна емісія ЕХЛ модельної аналітичної системи при додаванні білірубіну ($\text{H}_2\text{O} + 5\text{nM}$ білірубіну + $0,1\text{M NaClO}_4 + 40\text{mM Ru(bpy)}_3\text{Cl}_2$); $V=100\text{mV/c}$

В загальному вигляді схема запропонованого співреагентного механізму ЕХЛ наведена в таблиці 1.

Таблиця 1

Схема механізму випромінювання ЕХЛ у системі зі співреагентом білірубіном ^a

Фізико-хімічні процеси	Схема реакцій ЕХЛ
Окислення електрохемілюмінофору на електроді	$R - e \rightarrow R^{\bullet+}$
Хімічна (гомогенна) реакція окисленного електрохемілюмінофору і співреагенту	$R^{\bullet+} + C \rightarrow R + C^{\bullet+}$ $C^{\bullet+} \rightarrow C_{\text{Red}}^{\bullet}$ $C_{\text{Red}}^{\bullet} + R \rightarrow R^{\bullet+} + P$
Формування збуджених станів	$R^{\bullet+} + C_{\text{Red}}^{\bullet} \rightarrow R^* + P$
Емісія світла	$R^* \rightarrow R + h\nu$

^a R — електрохемілюмінофор; C — співреагент; C_{Red}^{\bullet} — інтермедіати-відновлювачі співреагенту; P — продукт, реакції з C_{Red}^{\bullet} .

Для збільшення розчинності білірубіну модельний розчин готовили на фосфатному буфері з $\text{pH}=8,5$.

Дані для буферизованого модельного розчину з концентрацією білірубіну в 0,4 мкМ (рис. 4), свідчать про зростання інтенсивності ЕХЛ більше ніж у 100 разів по відношенню до модельного розчину без білірубіну. Тобто ЕХЛ збільшується пропорційно концентрації білірубіну у модельному розчині.

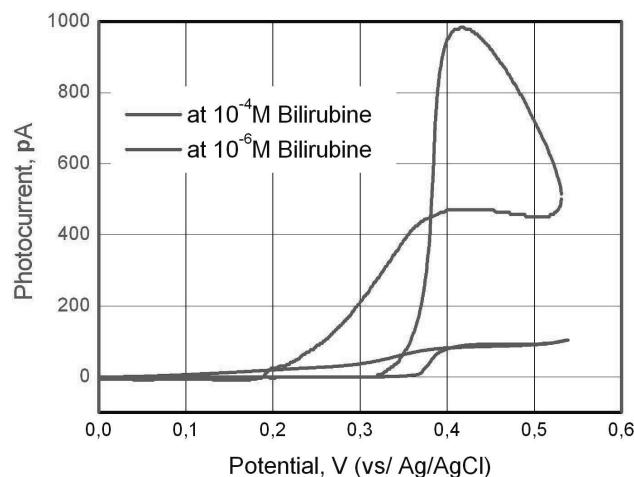

Рис. 4. Циклічна вольтамперограма та відповідь на емісія ЕХЛ модельної аналітичної системи при додаванні білірубіну (фосфатний буфер з pH=8,5 + 0,4мкМ білірубіну + 0,1М NaClO₄ + 40мкМ Ru(bpy)₃Cl₂); V=100МВ/с

Висновки

У даній роботі вперше показана можливість високочутливої ЕХЛ-сенсорики білірубіну на електроді, модифікованому АПП та запропонований відповідний механізм ЕХЛ-реакції. Беручи до уваги, що рівень білірубіну за ядерної жовтухи складає 256 мкМ — для доношених немовлят і 171 мкМ — для недоношених немовлят, запропонований ЕХЛ-метод з межею визначення 5нМ адекватний для застосування в об'єктивній оцінці гіпербілірубінемії новонароджених. Крім того, низька межа виявлення (нМ) запропонованого методу дає можливість детектувати білірубін у дуже малих кількостях проби, що буває головною вимогою в деяких специфічних випадках при моніторингу рівня гіпербілірубінемії новонароджених, де виникає необхідність взяття дуже малої кількості зразка для аналізу.

Подяки

Робота виконана за підтримки наданої Українським науково-технологічним центром (проекти № № 4180, 4495 та 5067), керівник проектів — проф. Рожицький М. М.

Література

- Karp W. B. Biochemical Alterations in Neonatal Hyperbilirubinemia and Bilirubin Encephalopathy // Pediatrics. — 1979. — Vol. 64. — P.361–368.
- Moyer V., Freese D. K., Whittington P. F., Olson A. D. et al. // J. Pediatr. Gastroenterol. Nutr. — 2004. — Vol.39. — P.115–128.
- Johnson L., Blutani V. K. // Clin. Perinatol. — 1998. — Vol. 25. — P.555–560.
- Fung Y. S., Sun D. X., Yeung C. Y. Capillary Electrophoresis for Determination of Free and Albumin-bound Bilirubin and the Investigation of Drug Interaction with Bilirubin-bound Albumin // Electrophoresis. — 2000. — Vol. 21. — P.403–410.
- Nie Z., Fung Y. S. Microchip Capillary Electrophoresis for Frontal Analysis of Free Bilirubin and Study of Its Interaction with Human Serum Albumin // Electrophoresis. — 2008. — Vol.29. — 1924–1931.
- Brodersen R. Bilirubin Solubility and Interaction with Albumin and Phospholipid // The Journal of Biological Chemistry. — 1979. — Vol. 254. — P. 2364–2369.
- Norman J., Michelle M. Humans Bilirubin-Metal Ion Complexes // Anal. Chem. — 1974. — Vol 46. — P.926–929.
- Wang C., Wang G., Fang B. Electrocatalytic oxidation of bilirubin at ferrocenecarboxamide modified MWCNT-gold nanocomposite electrodes // Microchim Acta. — 2009. — Vol.164. — P.113–118.
- Zhuang Q., Dai H. — C., Liu H. Electrochemical Study on the Interaction of Bilirubin with Europium Ions in Aqueous Media// Electroanalysis. — 1999. — Vol.11. — No. 18. — P.1368–1371.
- Koch T. R. Feasibility of Measuring Free and Total Bilirubin Electrochemically in Serum // Clin. Chem. — 1981. — Vol.27. — P.1295–1299.
- Zeng B., Zhou X. Indirect Determination of Bilirubin by Linear Sweep Polarography // Fresenius J Anal Chem. — 1993. — Vol.347. — P.382–387.
- Rubinstein I., Bard A. J. J. Amer. Chem. Soc. — 1981 — Vol. 103. — P. 512–516.
- G. C. Fiaccabruno, M. Koudelka-Hep, Y. – T. Hsueh, S. D. Collins, R. L. Smith, Anal. Chem. — 1998. — Vol.70. — P.4157–4161.